17/02/2021

Οι Ιεράρχες που ύψωσαν τη σημαία της Αυτόνομης Βορείου Ηπείρου

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στις 17 Φεβρουαρίου 1914 ανακηρύχτηκε στο Αργυρόκαστρο η Αυτονομία της Βορείου Ηπείρου και υψώθηκε η σημαία με τον σταυρό και τον δικέφαλο αετό με τον Μητροπολίτη Δρυινουπόλεως Βασίλειο συγκινημένο να αναφωνεί “*Εμπρός για την πίστη και την Πατρίδα! Ζήτω η ανεξάρτητη Ήπειρος!*”

Και σε αυτόν τον αδικαιώτο μέχρι στιγμής αγώνα, καθώς ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνιμσός παραμένει μέχρι και σήμερα σκλαβωμένος, σπουδαίο ρόλο έπαιξε η Εκκλησία. Δύο δυναμικοί Ιεράρχες, ο Δρυινουπόλεως Βασίλειος και ο Βελλάς και Κονίτσης Σπυρίδων Βλάχος, μετέπειτα Αρχιεπισκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, μετείχαν στη κυβέρνηση που σχημάτισε ο Γεώργιος Ζωγράφος. Ο πρώτος ως υπουργός Παιδείας και Θρησκείας ενώ ο δεύτερος, μαζί με τον Μητροπολίτης

Κορυτσάς Γερμανό, ως μέλη της Κυβέρνησης.

Στην ιστορική φωτογραφία, τραβηγμένη κατά την ημέρα που τελέστηκε η πανηγυρική Δοξολογία για την Αυτονομία της Βορείου Ηπείρου, διακρίνονται από αριστερά ο Μητροπολίτης Βασίλειος και στα δεξιά ο Μητροπολίτης Βελλάς Σπυρίδων. Στη πίσω πλευρά διακρίνονται αρκετοί κληρικοί.

Στη μεγάλη εκείνη ώρα **ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος,** γεμάτος συγκίνηση μίλησε στα πλήθη, λέγοντας: *«Αδελφοί Ηπειρώτες ..., η Ήπειρος... έχοντας την ελπίδα της στο Θεό και στηριγμένη στη δύναμη των παιδιών της και στη βοήθεια όλου του Ελληνισμού, με αρχηγό τον Γεώργιο Ζωγράφο ρίχνεται στον αγώνα κι ανυψώνει, σαν σημαία της αυτονομίας, την παλιά βυζαντινή σημαία... Η Ήπειρος είναι αποφασισμένη να την διατηρήσει απρόσβλητη και μόνο αν θα πατήσουν στο πτώμα και του τελευταίου Ηπειρώτη, θα μπορέσουν οι εχθροί ν' απλώσουν πάνω της βέβηλο χέρι. Ηπειρώτες ! ... Εμπρός για την πίστη και την Πατρίδα ! Ζήτω η ανεξάρτητη Ήπειρος ! ...».*

Βασίλειος Παπαχρήστου: Ο πρωτοστάτης Βορειοηπειρώτης Ιεράρχης

Ο Βασίλειος Παπαχρήστου η Χρηστίδης γεννήθηκε στο Άνω Λάμποβο του Αργυροκάστρου το 1858. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης το 1882, αφού υπέβαλε διατριβή με τίτλο "Κατά ραντισμού". Το ίδιο έτος χειροτονήθηκε Διάκονος. Υπηρέτησε ως Ιεροκήρυκας στο Αργυρόκαστρο, τις

Σέρρες, την Αδριανούπολη και την Κωνσταντινούπολη.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1893 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Χαλκηδόνος Ιωακείμ. Στις 14 Φεβρουαρίου 1893 χειροτονήθηκε στη Χρυσούπολη (Σκούταρι) της Κωνσταντινουπόλεως τιτουλάριος Επίσκοπος Δαφνουσίας, Βοηθός Επίσκοπος της Μητροπόλεως Μελενίκου. Τη χειροτονία τέλεσε ο Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Ιωακείμ, συμπαραστατούμενος από τον Μητροπολίτη π. Αγχιάλου Άνθιμο και τον Επίσκοπο Κίτρους Λεόντιο.

Στις 3 Μαίου 1894 εξελέγη Μητροπολίτης Λιτίτσης. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1897 εξελέγη Μητροπολίτης Παραμυθίας και Φιλιατών έχοντας συνυποψηφίους τους Μητροπολίτες π. Κώου Παύλο και π. Νευροκοπίου Νικηφόρο.

Στις 12 Φεβρουαρίου 1900 εξελέγη Μητροπολίτης Βελεγράδων έχοντας συνυποψηφίους τους Μητροπολίτες Γάνου Κωνσταντίνο και Λέρου Ιωάννη. Στις 27 Αυγούστου 1909 εξελέγη Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως. Κατά τον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο απελάθηκε στην Ελλάδα από τα Ιταλικά στρατεύματα κατοχής της Βορείου Ηπείρου. Συνέχιζε να ποιμαίνει το εναπομείναν εντός της Ελλάδος τμήμα της Μητροπόλεως Δρυινουπόλεως. Τον Αύγουστο του 1924 προσαρτήθηκαν στη Μητρόπολη Δρυινουπόλεως 24 χωριά από τη Μητρόπολη Βελλάς, τα οποία είχαν προσαρτηθεί στη Μητρόπολη Βελλάς από την καταργηθείσα Επισκοπή Πωγωνιανής. Έκτοτε ο Μητροπολίτης Βασίλειος έφερε τον τίτλο “Δρυινουπόλεως και Πωγωνιανής”.

Εκοιμήθη στην Αθήνα στις 26 Φεβρουαρίου 1936.

Ο Αρχιεπισκοπος Σπυρίδων Βλάχος και ο αγώνας για τη Βόρειο Ήπειρο

Γεννήθηκε το 1873 στη Χιλή του Εύξεινου Πόντου από γονείς καταγόμενος από την Ρουψιά Πωγωνίου. Υπηρέτησε ως καθηγητής των θρησκευτικών στο Γαλατά της Κωνσταντινούπολης και ως ιεροκήρυκας και αρχιερατικός επίτροπος στην Καβάλα, όπου διακρίθηκε για την εκκλησιαστική και εθνική του δράση.

Το 1906 εξελέγη Μητροπολίτης Βελλάς και Κονίτσης. Το 1913 για την μεγάλη εθνική δραστηριότητά του συνελήφθη από τον Τζαβίτ πασά, φυλακίστηκε στην Κόνιτσα και καταδικάστηκε σε θάνατο με απαγχονισμό και σώθηκε μόνο εξαιτίας της προσωπικής επέμβασης του αρχιστράτηγου Κωνσταντίνου, προς τον Εσσάτ Πασά.

Το ίδιο έτος ανέλαβε την αρχηγία του αγώνα για την απελευθέρωση της Β. Ηπείρου. Έλαβε μέρος ως ελος στην κυβέρνηση της αυτόνομης Βορείου Ηπείρου. Το 1916 μετατέθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων, την οποία εποίμανε μέχρι το 1949, οπότε εξελέγη παμψηφεί Αρχιεπίσκοπος Αθηνών.

Κατά τον ελληνοιταλικό πόλεμο και την κατοχή (1940-1945) υπήρξε ο υπ’ αριθμ. 1 εχθρός των Ιταλών και έσωσε από φυλακίσεις, βασανισμούς και εκτελέσεις πάρα πολλούς πατριώτες, χάρη στη τόλμη και την επιβολή του. Πάμπολλα είναι τα μεγάλα έργα του εθνικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά.

Εκοιμήθη το 1956 και τον διαδέχθηκε ο από Λαρίσης και Πλαταμώνος Δωρόθεος Κοτταράς.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ – 107 χρόνια από την Αυτονομία της Βορείου Ηπείρου